

Banská Bystrica 16. 11. 2017
OZ 225696/II-78-2017

ROZHODNUTIE

Predseda Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky o rozklade podanom 21. apríla 2016 majiteľom SONIMEX, s. r. o., Križna 9, 811 07 Bratislava, v konaní zastúpeným patentovým zástupcom Ing. Róbertom Porubčanom, Puškinova 19, 900 28 Ivanka pri Dunaji (ďalej „majiteľ“), proti rozhodnutiu Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky zn. POZ 2337-2008/OZ 225696/I-20-2016 zo 17. marca 2016 vo veci návrhu na zrušenie ochrannej známky č. 225696 „www.pewag.sk“ podaného navrhovateľom pewag Slovakia, s. r. o., Námestie SNP 639/22, 972 71 Nováky, v konaní zastúpeným advokátskou kanceláriou PRK Partners, s. r. o., Hurbanovo námestie 3, 811 06 Bratislava (ďalej „navrhovateľ“), na návrh ustanovenej odbornej komisie rozhodol takto:

podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov v spojení s § 34 ods. 1 písm. a) zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach v znení zákona č. 125/2016 Z. z. sa rozklad zamieta a rozhodnutie zn. POZ 2337-2008/OZ 225696/I-20-2016 zo 17. marca 2016 **sa potvrdzuje**.

Odôvodnenie:

Prvostupňovým rozhodnutím Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky (ďalej „úrad“) zn. POZ 2337-2008/OZ 225696/I-20-2016 zo 17. marca 2016 (ďalej „prvostupňové rozhodnutie“ alebo „napadnuté rozhodnutie“) bola podľa § 34 ods. 1 písm. a) zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach slovná ochranná známka č. 225696 „www.pewag.sk“ (ďalej „napadnutá ochranná známka“) na základe návrhu zrušená, a to s účinnosťou od 7. mája 2015. Navrhovateľ podaný návrh na zrušenie odôvodnil skutočnosťou, že na území Slovenskej republiky majiteľ napadnutú ochrannú známku nielenže počas nepretržitého obdobia najmenej piatich rokov skutočne nepoužíval pre tovary a služby, pre ktoré je zapísaná, ale nezačal ju vôbec používať.

Dôvodom prvostupňového rozhodnutia bola skutočnosť, že majiteľ v konaní neunesol dôkazné bremeno a relevantným spôsobom nepreukázal skutočné používanie napadnutej ochrannej známky vo vzťahu k zapísaným tovarom a službám v zmysle ustanovenia § 34 ods. 1 písm. a) zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach, pričom nepreukázal ani to, že na nepoužívanie napadnutej ochrannej známky mal oprávnené dôvody.

Proti tomuto rozhodnutiu podal majiteľ (v súčasnom postavení podávateľa rozkladu) v zákonom stanovenej lehote rozklad, v ktorom s prvostupňovým rozhodnutím nesúhlasil. Za hlavné pochybenie prvostupňového orgánu označil neuznanie oprávnených dôvodov na nepoužívanie napadnutej ochrannej známky.

Majiteľ v prvom rade vyjadril názor, že medzi úradom a ním nie je spor ohľadne toho, že používanie napadnutej ochrannej známky inak ako prostredníctvom internetu, resp. domény pewag.sk (ďalej aj „doména majiteľa“) by bolo nevhodné. Podľa majiteľa prvostupňový orgán túto skutočnosť uznal na strane 6 napadnutého rozhodnutia, keď uviedol, že vzhľadom na to, že slovná napadnutá ochranná známka má syntaktickú formu doménového mena, je logické, že používanie napadnutej ochrannej známky vo vzťahu ku všetkým zapísaným tovarom a službám sa deje prostredníctvom internetu, konkrétne prostredníctvom jeho domény. Z tohto majiteľ logickou úvahou vyvodil, že nemožnosť používania jeho domény spôsobuje

automaticky nevhodnosť používania napadnutej ochrannej známky, a ak nemožnosť používania predmetnej domény nastala z dôvodov nezávislých na vôli majiteľa, sú tu dané oprávnené dôvody na nepoužívanie ochrannej známky.

Vzhľadom na uvedené sa podľa majiteľa spor týka iba jedinej otázky – či vznik povinnosti zdržať sa používania jeho domény vyplývajúcej z uznesenia Krajského súdu Bratislava, sp. zn. 1 Cob44/2012-94 z 30. apríla 2012 (ďalej „predbežné opatrenie proti majiteľovi“) – je udalosťou, ktorá vznikla nezávisle na jeho vôli.

Záver prvostupňového orgánu o potrebe obozretnosti a predvídavosti, aby nedochádzalo k zásahom do práv tretích osôb, označil majiteľ za chybný z právneho aj vecného hľadiska a za nezmyselné označil tvrdenie úradu, že vydanie predbežného opatrenia uplatneného treťou stranou mal predvídať. Podľa majiteľa sa prvostupňový orgán implikovaním, že majiteľ zasahoval do práv tretích osôb, dopúšťa prejudikovania otázky, ktorú má rozhodnúť príslušný súd. Majiteľ upozornil na to, že vydanie predbežného opatrenia proti majiteľovi nemožno vykladať ako tvrdenie, že majiteľ zasahoval do práv tretích osôb, ani považovať za prejudikovanie rozhodnutia vo veci samej. Tvrdenie prvostupňového orgánu, že majiteľ si nejakým spôsobom privedil konanie vo veci samej sám, je podľa neho ukázkovým príkladom nezákonného prejudikovania, popierajúceho základné princípy právneho štátu. Majiteľ v tejto súvislosti poukázal na to, že predmetnú doménu používal takmer 8 rokov od jej registrácie (od 12. augusta 2004), pričom odkedy bola podaná prihláška napadnutej ochrannej známky (od 31. decembra 2008), skutočne používal prostredníctvom tejto domény aj ochrannú známku, až do doručenia predmetného predbežného opatrenia (21. mája 2012).

Majiteľ zdôraznil, že v celom procese existuje množstvo momentov, ktoré sú buď absolútne nezávislé na jeho vôli alebo ich môže ovplyvniť len v malej miere – t. j. rozhodnutie tretej strany podať návrh na vydanie predbežného opatrenia, rozhodovanie prvostupňového a druhostupňového súdu o jeho vydaní a tempo konania vo veci samej. Majiteľovi preto nie je zrejmé, ako prvostupňový orgán mohol tieto skutočnosti interpretovať ako skutočnosti závislé na vôli majiteľa, bez bližšieho odôvodnenia. Z týchto dôvodov je prvostupňové rozhodnutie podľa neho nezrozumiteľné a má nedostatok dôvodov. Podľa majiteľa nie je nezvyčajné, že sa konanie pred súdom nerozhodne ani po troch rokoch, čo v situácii, že by predbežné opatrenie nebolo vydané, znamená, že napadnutú ochrannú známku mohol počas týchto rokov prostredníctvom svojej domény intenzívne používať. Takéto používanie by bolo postačujúce, aby sa ubránil návrhu na zrušenie.

Záverom majiteľ vyjadril názor, že úrad v rozpore s § 3 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov prvostupňovým rozhodnutím posväčuje zneužívanie inštitútu zrušenia ochrannej známky na zlovoľné, šikanózne a špekulatívne účely a trestá majiteľa za dodržiavanie súdneho rozhodnutia, pretože *de facto* posväčuje nasledovnú situáciu. Navrhovateľ podá návrh na vydanie predbežného opatrenia proti majiteľovi ochrannej známky, ktorým mu znemožní používať ochrannú známku (majiteľ sa v konaní nevyjadruje a dôkazné požiadavky na navrhovateľa sú nízke), následne navrhovateľ spomaľuje konanie vo veci samej tak, aby sa niekoľko rokov nerozhodlo. Po niekoľkých rokoch podá navrhovateľ návrh na zrušenie ochrannej známky z dôvodu jej nepoužívania, pričom ochranná známka bude zrušená. Podľa majiteľa navrhovateľ takýmto spôsobom dosiahne zrušenie ochrannej známky bez ohľadu na to, ako sa rozhodlo vo veci samej, pričom rozsudkom sa môže skonštatovať, že majiteľovo používanie ochrannej známky nezasahovalo do práv navrhovateľa.

Vzhľadom na skutočnosti, ktoré boli podľa majiteľa v konaní na prvom stupni preukázané predloženými dokladmi – a to jednak skutočné používanie napadnutej ochrannej známky od jej zápisu od 17. augusta 2009 do 21. mája 2012 a jednak existencia oprávnených dôvodov na nepoužívanie tejto ochrannej známky v období od 21. mája 2012 do 6. mája 2015 (pretože predbežné opatrenie je skutočnosťou nezávislou od jeho vôle) – majiteľ navrhol, aby orgán rozhodujúci o rozklade prvostupňové rozhodnutie zmenil tak, že návrh na zrušenie zamietne a napadnutá ochranná známka zostane v celom rozsahu v platnosti.

Navrhovateľ vo svojom vyjadrení o rozklade, ktoré bolo úradu doručené 5. septembra 2016, vyjadril presvedčenie o naplnení všetkých podmienok na zrušenie napadnutej ochrannej známky z dôvodu jej nepoužívania v zmysle § 34 ods. 1 písm. a) zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach.

Navrhovateľ vychádzajúc z predmetného ustanovenia zákona o ochranných známkach a judikatúry Súdneho dvora Európskej únie (ďalej „Súdny dvor“) poukázal na pojem, význam a dôvod inštitútu skutočného používania ochrannej známky. Zdôraznil, že skutočným používaním ochrannej známky je používanie

ochrannej známky v súlade s jej základnou funkciou zaručiť označenie pôvodu tovarov alebo služieb, pre ktoré je zapísaná, a zároveň ide o verejné používanie a v rozsahu zabezpečujúcom vytváranie alebo zachovanie odbytu pre tieto tovary alebo služby (t. j. v rozsahu, ktorý zabezpečí, aby sa s ňou mohli stretnúť spotrebiteľia, ktorým sú tovary alebo služby určené). Zároveň pripomenul, že dôkazné bremeno musí uniesť majiteľ ochrannej známky a že dôkazy musia pozostávať z preukázania miesta, času, rozsahu a spôsobu používania ochrannej známky v súvislosti s tovarmi alebo službami, pre ktoré je zapísaná. Keďže predložené dôkazy by mali preukazovať skutočné používanie ochrannej známky na trhu, malo by ísť o písomné dokumenty, napr. balenia, obaly, logá, nálepky, etikety, cenníky, katalógy, faktúry, fotografie, reklamu v periodikách a pod. V posudzovanom prípade podľa navrhovateľa majiteľ nepredložil žiadne dokumenty alebo iné dôkazy preukazujúce, že napadnutá ochranná známka bola v relevantnom období skutočne používaná v súlade s jej základnou funkciou, a to vo forme, v akej je zapísaná, a v súvislosti so zapísanými tovarmi a službami.

Navrhovateľ dospel k záveru, že napadnutá ochranná známka (ani použitá ako názov domény) nemôže odlišiť tovary majiteľa od tovarov tretích osôb, pretože tovary, ktoré predáva majiteľ zásadne nepochádzajú od neho. Napríklad snehové reťaze „Pewag“, ktoré majiteľ v minulosti predával, pochádzajú od navrhovateľa (resp. spoločnosti patriacej do skupiny „Pewag“), pričom majiteľ ponúka na svojej webovej stránke www.sonimex.sk aj tovary iných značiek (napr. BOSCH a Škoda). Navyše doména majiteľa podľa navrhovateľa nikdy riadne nefungovala a nikdy (ani v čase, keď doménové meno pewag.sk nebolo blokovávané predbežným opatrením, t. j. do 30. apríla 2012) na nej neboli prezentované, ponúkané alebo predávané tovary a služby pochádzajúce od majiteľa. Aj v čase pred vydaním predbežného opatrenia proti majiteľovi bola predmetná doména iba presmerovaná na webovú stránku www.sonimex.sk.

Navrhovateľ zároveň uviedol, že je všeobecne známe, že používanie ochrannej známky sa nerealizuje výlučne prostredníctvom doménového mena, ale dané tovary a služby musia byť zrejme označené ochrannou známkou. Zablockovaním domény majiteľa preto podľa navrhovateľa nebola nijakým spôsobom obmedzená činnosť majiteľa, pretože tento mohol napadnutú ochrannú známku používať na zapísaných tovaroch a službách, na jeho webovej stránke www.sonimex.sk alebo v priestoroch jeho predajne.

Vo vzťahu k oprávneným dôvodom nepoužívania ochrannej známky navrhovateľ uviedol, že mu nie je zrejmé, z čoho majiteľ vyvodil názor, že úrad uznáva, že používanie napadnutej ochrannej známky inak ako prostredníctvom internetu, resp. domény majiteľa by bolo nevhodné. Majiteľ podľa navrhovateľa evidentne ignoruje fakt, že napadnutá ochranná známka je síce používaná prostredníctvom domény, nejde však o spôsob jej použitia v súvislosti s tovarmi a službami, pre ktoré je zapísaná. Taktiež si majiteľ nielen zamieňa pojmy nevhodnosť používania a nemožnosť používania (nemožnosť má automaticky spôsobovať nevhodnosť), ale účelovo alebo nevedomky si zamieňa aj inštitút ochrannej známky a doménového mena.

Navrhovateľ zdôraznil, že podoba, vyobrazenie a znenie ochrannej známky je výlučnou záležitosťou osoby prihlasovateľa, pričom nevhodnú voľbu a prípadnú neadekvátnosť jej používania (v súvislosti so zapísanými tovarmi a službami) nie je možné klásť za vinu iným osobám. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Súdneho dvora vo veci C-246/05 Armin Häupl v. Lidl Stiftung & Co. KG zo 14. júna 2007 a uzavrel, že v posudzovanom prípade nie je používanie napadnutej ochrannej známky v súvislosti so zapísanými tovarmi a službami nevhodné, a že v zmysle predmetného rozsudku musí byť kategória neoprávnených dôvodov interpretovaná reštriktívne.

V súvislosti s vydaným predbežným opatrením proti majiteľovi navrhovateľ uviedol, že toto nemá akýkoľvek súvis s tým, že majiteľ neposkytuje tovary a služby, pre ktoré je napadnutá ochranná známka zapísaná, ani tieto tovary a služby napadnutou ochrannou známkou neoznačuje, a teda napadnutú ochrannú známku v súvislosti so zapísanými tovarmi a službami nepoužíva. Predmetné predbežné opatrenie totiž neuložilo majiteľovi povinnosť zdržať sa používania ochrannej známky v súvislosti so zapísanými tovarmi a službami, ale uložilo mu povinnosť zdržať sa používania a prevádzkovania domény majiteľa a odstrániť obsah internetových stránok z internetu. Navyše podľa navrhovateľa mal majiteľ preukázať používanie napadnutej ochrannej známky aspoň od jej zápisu do vydania predbežného opatrenia proti majiteľovi (od 17. augusta 2009 do 21. mája 2012). Keďže predmetné nepreukázal, nie je možné tvrdiť, že predmetné predbežné opatrenie mu znemožnilo ďalšie skutočné používanie napadnutej ochrannej známky.

S ohľadom na uvedené skutočnosti navrhovateľ navrhol, aby orgán rozhodujúci o rozklade podaný rozklad zamietol a napadnuté prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

Rozhodnutie orgánu rozhodujúceho o rozklade sa opiera o nasledovné skutočnosti a dôvody.

Orgán rozhodujúci o rozklade príslušný na konanie v zmysle § 61 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov, s ohľadom na § 40 ods. 2 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach v znení zákona č. 125/2016 Z. z. (ďalej „zákon o ochranných známkach“) preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu uvedenom v podanom rozklade, ako aj zákonnosť vedeného správneho konania, ktoré mu predchádzalo, a posúdil dôvody uvádzané účastníkmi konania.

Podľa § 51 ods. 5 zákona o ochranných známkach sa na konanie pred úradom podľa tohto zákona vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní s výnimkou ustanovení § 19, 28, 29, 32 až 34, 39, 49, 50, § 59 ods. 1 a § 60.

Podľa § 52 ods. 3 zákona o ochranných známkach úrad rozhoduje na základe odôvodnenia podania a dôkazov, ktoré boli účastníkmi konania predložené.

Podľa § 40 ods. 1 zákona o ochranných známkach, ak tento zákon neustanovuje inak, proti rozhodnutiu úradu možno podať rozklad v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodnutia; včas podaný rozklad má odkladný účinok.

Podľa § 40 ods. 2 zákona o ochranných známkach pri rozhodovaní o rozklade je úrad viazaný jeho rozsahom; to neplatí a) vo veciach, v ktorých možno začať konanie z vlastného podnetu, b) vo veciach spoločných práv alebo povinností týkajúcich sa viacerých účastníkov konania na jednej strane.

Podľa § 34 ods. 1 písm. a) zákona o ochranných známkach úrad na návrh tretej osoby zruší ochrannú známku, ak na území Slovenskej republiky nebola skutočne používaná pre tovary alebo služby, pre ktoré je zapísaná počas nepretržitého obdobia najmenej piatich rokov; ak majiteľ ochrannej známky nepreukáže opak alebo nemá na jej nepoužívanie oprávnené dôvody, platí, že ochranná známka sa na území Slovenskej republiky nepoužívala počas piatich po sebe idúcich rokov. Úrad ochrannú známku nezruší, ak sa ochranná známka medzi uplynutím tohto päťročného obdobia a podaním návrhu na jej zrušenie začala skutočne používať alebo sa jej používanie obnovilo; na používanie ochrannej známky, ktoré sa začalo alebo obnovilo v lehote troch mesiacov pred podaním návrhu na zrušenie ochrannej známky, pričom táto lehota začala plynúť až po uplynutí nepretržitého päťročného obdobia nepoužívania, sa však neprihliada, ak prípravy na toto používanie začali až potom, ako sa majiteľ ochrannej známky dozvedel, že môže byť podaný návrh na jej zrušenie.

Napadnutá slovná ochranná známka č. 225696 „www.pewag.sk“ majiteľa SONIMEX, s. r. o., Křížna 9, 811 07 Bratislava s právom prednosti od 31. decembra 2008 bola 17. augusta 2009 zapísaná do registra ochranných známkov pre tovary „tlačivá, prospekty, papierové alebo kartónové vizitky, pútače z papiera alebo lepenky, brožúry, knihy, časopisy, periodiká, plagáty, katalógy, kalendáre, príručky, fotografie, grafické reprodukcie, široké potreby, papierové vlajky, pečiatky, pečate, pečatné vosky, písacie potreby, nálepky, netextilné etikety, kancelárske potreby s výnimkou nábytku, papiernický tovar, umelohmotné fólie na balenie, formuláre, predmety z kartónu, maliarske plátna, maliarske stojany a štetce, lepiace štítky, lepidlá a lepiace pásky na kancelárske účely a použitie v domácnosti, papierové utierky, vrecia a vrecká z papiera alebo plastických materiálov“ v triede 16, služby „administratívne spracovanie obchodných objednávok, fakturácia, reklama, reklamné činnosti, online reklama na počítačovej komunikačnej sieti, vydávanie a aktualizovanie reklamných alebo náborových materiálov, vylepovanie plagátov, prieskum trhu, prieskum vzťahov s verejnosťou, personálne poradenstvo, písanie na stroji, zásielkové reklamné služby, rozširovanie reklamných oznamov, rozširovanie reklamných materiálov zákazníkom (letáky, prospekty, tlačivá, vzorky); sekretárske služby, zbieranie a zoraďovanie údajov do počítačových databáz, vedenie kartoték v počítači, vyhľadávanie informácií v počítačových súboroch, prenájom kancelárskych strojov, zariadení, kopírovacích strojov, predajných automatov, kopírovanie alebo rozmnožovanie dokumentov, zhromažďovanie rozličných výrobkov, pre tretie osoby (okrem dopravy) s cieľom umožniť zákazníkom, aby si mohli tieto výrobky pohodlne prehliadať a nakupovať, a to prostredníctvom maloobchodných predajní, veľkoobchodných predajní, prostredníctvom katalógového predaja alebo elektronickými prostriedkami, prostredníctvom webových stránok, prostredníctvom SMS alebo prostredníctvom telenákupu, kancelárie zaoberajúce sa dovozom a vývozom, organizovanie výstav na obchodné a reklamné účely, účtovníctvo, podpora predaja pre tretie osoby, poradenstvo a pomoc pri riadení obchodných aktivít, odborné obchodné poradenstvo, obchodné alebo podnikateľské informácie, maloobchodné a veľkoobchodné služby s autodielmi, súčiastkami, výbavou, výstrojom a príslušenstvom pre vozidlá, poskytovanie uvedených služieb

prostredníctvom komunikačných médií, elektronickej pošty, SMS, správ, počítačových sietí a internetu“ v triede 35 a služby „telekomunikačné služby, elektronická pošta, počítačová komunikácia, poskytovanie priestoru na diskusiu na internete, poskytovanie prístupu do databáz, poskytovanie telekomunikačného pripojenia do svetovej počítačovej siete, poskytovanie telekomunikačných kanálov na telenákupy, poskytovanie užívateľského prístupu do svetovej počítačovej siete, prenos správ a obrazových informácií pomocou počítača, telefonická komunikácia, poskytovanie telekomunikačných kanálov na telenákupy, poskytovanie uvedených služieb prostredníctvom komunikačných médií, elektronickej pošty, SMS správ, počítačových sietí a internetu“ v triede 38 medzinárodného triedenia tovarov a služieb.

Z podaného rozkladu vyplynulo, že majiteľ s prvostupňovým rozhodnutím nesúhlasil, pričom ho spochybnil najmä z dôvodu neuznania existencie oprávnených dôvodov majiteľa pre nepoužívanie napadnutej ochrannej známky.

Základným predpokladom zachovania existencie ochrannej známky ako predmetu práva je jej používanie vo vzťahu k tovarom a službám, pre ktoré je zapísaná. Povinnosť skutočne používať ochrannú známku možno jednoznačne vyvodiť zo samotnej funkcie ochrannej známky, ktorou je schopnosť odlíšiť tovary a služby jej majiteľa od tovarov a služieb iných osôb. Na to, aby ochranná známka plnila svoj účel, je potrebné, aby spotrebiteľ mal možnosť prísť do kontaktu s tovarmi a službami ňou označovanými v takom rozsahu, aby si vytvoril väzbu medzi ochrannou známkou a jej majiteľom a na tomto základe odlišil tovary a služby majiteľa od tovarov a služieb iných subjektov na trhu. Zmyslom ustanovenia § 34 ods. 1 písm. a) zákona o ochranných známkach je zamedziť hromadeniu takých ochranných znáмок v registri, ktoré nie sú skutočne používané – teda neplnia funkciu ochrannej známky, uľahčiť známkovú rešerš a zároveň zabrániť sporom, zdrojom ktorých sú ochranné známky, ktoré nie sú skutočne používané. Zrušením ochrannej známky z dôvodu nepoužívania má dôjsť k odstráneniu nežiaduceho stavu spočívajúceho v tom, že sa poskytuje ochrana takej ochrannej známke, ktorá nie je skutočne používaná. Predmetné vyplýva aj z bodu 31 recitálu Smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/2436 zo 16. decembra 2015 o aproximácii právnych predpisov členských štátov oblasti ochranných znáмок (ďalej „Smernica“), podľa ktorého *„Ochranné známky plnia svoj účel, ktorým je rozlišovať tovary alebo služby a umožňovať spotrebiteľom prijímať informované rozhodnutia, len ak sa skutočne používajú na trhu. Požiadavka používania je potrebná aj v záujme zníženia celkového počtu ochranných znáмок zapísaných a chránených v Únii, a teda aj množstva konfliktov, ktoré medzi nimi vznikajú. Je preto nevyhnutné vyžadovať, aby sa zapísané ochranné známky skutočne používali v súvislosti s tovarmi alebo službami, pre ktoré sú zapísané, alebo ak nie sú v uvedenej súvislosti používané do piatich rokov odo dňa ukončenia konania o zápise ochrannej známky, aby existovala možnosť ich zrušenia.“*

Hoci pojem skutočné používanie je neurčitým právnym pojmom, teda nie je v zákone o ochranných známkach definovaný, ide o pojem komunitárneho práva a jeho výkladom sa zaoberal Súdny dvor. V zmysle rozsudku Súdneho dvora vo veci C-40/01 Ansil BV v. Ajax Brandbeveiliging BV z 11. marca 2003 *„Ochranná známka je skutočne používaná vtedy, ak je používaná v súlade s jej hlavnou funkciou, ktorou je zaručiť označenie pôvodu tovarov alebo služieb, pre ktoré je zapísaná, aby vytvorila alebo zachovala odbyť pre tieto tovary alebo služby; skutočné používanie nezahŕňa symbolické používanie za účelom udržania si práv z ochrannej známky.“* Je nesporné, že k používaniu ochrannej známky musí dochádzať verejne, tzn., že tovary alebo služby musia byť relevantným spotrebiteľom dostupné obvyklým spôsobom na relevantnom trhu. Pri hodnotení, či je používanie ochrannej známky skutočné, musia byť zohľadnené všetky relevantné faktory a okolnosti konkrétneho prípadu, nemožno stanoviť pravidlo *de minimis*. Hodnotenie musí zahŕňať posúdenie, či obchodné využitie ochrannej známky je reálne (či ide o také používanie, ktoré je schopné zaručiť v ekonomickom sektore udržanie alebo vytvorenie podielu na trhu tovarov alebo služieb chránených ochrannou známkou), ako aj zváženie povahy tovarov alebo služieb, charakteru a vlastností predmetného trhu, miesta a času, resp. rozsahu a frekvencie používania ochrannej známky. K udržaniu ochrannej známky teda nepostačuje preukázanie akéhokoľvek používania, ale je potrebné skutočné používanie majúce určitý rozsah a kvalitu s ohľadom na druh zapísaných tovarov alebo služieb.

V prípade dôvodu na zrušenie ochrannej známky podľa § 34 ods. 1 písm. a) zákona o ochranných známkach dôkazné bremeno nesie majiteľ ochrannej známky, ktorá má byť zrušená. V konaní pred úradom musí predložiť dôkazné prostriedky, ktoré svedčia o tom, že svoju ochrannú známku v rozhodnom období buď sám skutočne používal, alebo poskytol súhlas s jej používaním tretej osobe (§ 9 ods. 4 zákona o ochranných známkach). Pokiaľ ide o formu preukázania používania ochrannej známky, majiteľ musí preukázať jej používanie v súvislosti s tovarmi a službami, pre ktoré je zapísaná a vo forme, v akej je zapísaná v registri, prípadne vo forme líšiacej sa len v nepodstatných detailoch. Používanie ochrannej známky sa posudzuje

v zmysle územného princípu, teda musí byť viazané k územia Slovenskej republiky. Orgán rozhodujúci o rozklade v súvislosti s požiadavkou na skutočné používanie ochrannej známky uvádza, že skutočné používanie nepredstavuje také používanie, ktoré je len symbolické a slúži len na zachovanie práv majiteľa ochrannej známky.

V prípade, že majiteľ tvrdí, že ochrannú známku nepoužíval z dôvodu, že existujú oprávnené dôvody na jej nepoužívanie, je potrebné, aby prítomnosť takýchto dôvodov preukázal. Pojem oprávnené dôvody na nepoužívanie je tiež neurčitým právnym pojmom, ktorý zákon nevymedzuje. Podľa článku 19 ods. 1 Dohody o obchodných aspektoch práv duševného vlastníctva (Oznámenie Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky č. 152/2000 Z. z.) sú oprávnenými dôvodmi okolnosti vznikajúce nezávisle od vôle majiteľa ochrannej známky, ktoré tvoria prekážku používania ochrannej známky. V zmysle rozsudku Súdneho dvora vo veci C-246/05 Armin Häupl v. Lidl Stiftung & Co. KG zo 14. júna 2007 „*oprávnenými dôvodmi nepoužívania ochrannej známky sú prekážky s priamym vzťahom k tejto ochrannej známke, ktoré znemožňujú jej používanie alebo jej používanie v ich dôsledku stráca zmysel a ktoré sú nezávislé na vôli majiteľa uvedenej ochrannej známky*“. Extenzívny výklad oprávnených dôvodov – tzn. príliš široké vnímanie pojmu oprávnené dôvody – by bol v rozpore s vyššie uvedeným zmyslom a účelom ochrannej známky a smeroval by k opačnému výsledku, ako bol mienený vo vyššie citovanom bode 31 recitálu Smernice. Pojem oprávnené dôvody je preto potrebné vykladať reštriktívne a v úzkom zmysle tak, že do kategórie oprávnených dôvodov spadá len určitá úzka skupina dôvodov nepoužívania ochrannej známky – predovšetkým okolnosti, ktoré sú nezávislé od vôle majiteľa, majú dostatočný priamy vzťah s ochrannou známkou a ktoré znemožňujú jej používanie alebo jej používanie v ich dôsledku stráca zmysel.

Orgán rozhodujúci o rozklade poukazuje na skutočnosť, že pokiaľ majiteľ predloží dôkazy o skutočnom používaní ochrannej známky, resp. preukáže, že existovali oprávnené dôvody na jej nepoužívanie, je tým popretá hypotéza právnej normy uvedená v § 34 ods. 1 písm. a) zákona o ochranných známkach a ochranná známka nebude zrušená. V opačnom prípade majiteľ znáša procesnú zodpovednosť za to, že úrad nemal možnosť urobiť zistenie svedčiace pre zachovanie jeho ochrannej známky.

Z obsahu spisu vyplynulo, že návrh na zrušenie napadnutej ochrannej známky bol podaný 7. mája 2015. Skutočné používanie napadnutej ochrannej známky je preto potrebné preskúmať v období od 7. mája 2010 do 7. mája 2015.

Majiteľ v prílohe svojho vyjadrenia k návrhu na zrušenie napadnutej ochrannej známky predložil na preukázanie skutočného používania napadnutej ochrannej známky, resp. preukázanie existencie oprávnených dôvodov na jej nepoužívanie nasledujúce dôkazné prostriedky:

- faktúru č. 2004149 z 12. augusta 2004 týkajúcu sa domény pewag.sk (dôkaz č. 1),
- výpis z SK-NIC z 10. augusta 2015 k doméne sonimex.sk (dôkaz č. 2),
- výpis z SK-NIC z 10. augusta 2015 k doméne pewag.sk (dôkaz č. 3),
- výtlačky z archivačnej služby <http://web.archive.org> týkajúce sa webových stránok www.sonimex.sk a www.pewag.sk, údaje sú aj v zdrojovom kóde, datované 10. februára 2006, 4. mája 2006, 7. augusta 2007, 30. augusta 2007 a 14. januára 2012 (dôkazy č. 4 až 7),
- Uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1 Cob/144/2012-94 z 30. apríla 2012, t. j. predbežné opatrenie proti majiteľovi (dôkaz č. 8).

Prvostupňový orgán predložené doklady posúdil jednotlivo a všetky vo vzájomnej súvislosti a v napadnutom rozhodnutí dospel k nasledovným záverom. V dôkaze č. 1 figuruje majiteľ napadnutej ochrannej známky ako odberateľ a predmetom faktúry bolo účtovanie za zmenu držiteľa domény pewag.sk a ročný udržiavací poplatok. Z dôkazu č. 2 vyplynulo, že majiteľ je držiteľom domény sonimex.sk. Podľa dôkazu č. 3 je majiteľ držiteľom ďalšej domény, pewag.sk, pričom na základe predbežného opatrenia proti majiteľovi je tento povinný zdržať sa prevodu práv a povinností vyplývajúcich zo zmluvy o doméne. Z predložených výtlačkov z archivačnej služby <http://web.archive.org> (dôkazy č. 4 až 7) získaných prostredníctvom Wayback Machine vyplynulo, že 10. februára 2006 bol spotrebiteľ po otvorení webovej stránky www.pewag.sk presmerovaný na webovú stránku www.sonimex.sk, kde boli 4. mája 2006 ponúkané okrem iných dielov a súčiastok pre automobily aj snehové reťaze „Pewag“ pre všetky druhy a rozmery pneumatík; 30. augusta 2007 po otvorení webovej stránky www.pewag.sk bola táto presmerovaná na webovú stránku www.sonimex.sk, pričom 7. augusta 2007 boli na tejto stránke v ponuke snehové reťaze „pewag“ a 14. januára 2012 sa po otvorení webovej stránky www.pewag.sk objavil odkaz priamo na webovú stránku www.sonimex.sk – predajcu snehových reťazí. Predbežným opatrením proti majiteľovi (dôkaz č. 8) bola majiteľovi uložená povinnosť „*zdržať sa prevodu práv a povinností vyplývajúcich zo zmluvy o doméne týkajúcej sa domény „pewag.sk“*“.

zdržať sa používania a prevádzkovania domény „pewag.sk“ do právoplatného skončenia konania vo veci samej a odstrániť obsah internetových stránok www.pewag.sk z internetu“.

Podľa prvostupňového orgánu z predložených dokladov vyplynulo, že majiteľ je držiteľom dvoch domén sonimex.sk a pewag.sk, pričom webová stránka www.pewag.sk odkazovala na webovú stránku www.sonimex.sk a na webovej stránke www.sonimex.sk boli okrem iných dielov a súčiastok pre automobily ponúkané aj snehové reťaze „Pewag“ pre všetky druhy a rozmery pneumatík. Z týchto dokladov tiež vyplynulo, že od 21. mája 2012 nie je doména pewag.sk používaná. Prvostupňový orgán konštatoval, že iba samotnými záznamami z archivačnej služby týkajúcimi sa webovej stránky www.pewag.sk, resp. webovej stránky www.sonimex.sk, nie je možné preukázať používanie napadnutej ochrannej známky vo vzťahu k zapísaným tovarom a službám, pokiaľ nie sú poskytnuté aj ďalšie doplňujúce dôkazy týkajúce sa skutočného využívania a návštevnosti internetových stránok potenciálnymi a príslušnými spotrebiteľmi, doplňujúce údaje o reklame a predaji, o počte zákazníkov, ktorí si v relevantnom období objednali príslušné tovary a služby prostredníctvom webovej stránky atď. Takisto nie je možné určiť rozsah poskytovania tovarov či služieb, keďže nebolo preukázané, že zákazníci si kúpili nejaký tovar resp. využili nejakú službu. Prvostupňový orgán poukázal na skutočnosť, že z relevantného obdobia bol predložený iba jeden záznam z webovej stránky www.pewag.sk (14. februára 2012), aj to s uvedením odkazu na internetovú stránku www.sonimex.sk, čo je však z hľadiska preukázovania používania napadnutej ochrannej známky nedostatočné. Vzhľadom na skutočnosť, že napadnutá ochranná známka má syntaktickú formu doménového mena, považoval prvostupňový orgán za logické, že používanie napadnutej ochrannej známky vo vzťahu ku všetkým zapísaným tovarom a službám sa deje prostredníctvom internetu, konkrétne prostredníctvom domény pewag.sk. Prvostupňový orgán konštatoval, že z predložených dôkazov v takomto prípade musí vyplývať, že internetové transakcie súviseli s tovarmi alebo službami, pre ktoré je napadnutá ochranná známka zapísaná, a že cieľom takéhoto poskytovania tovarov a služieb bol prienik na trh, či ciele vytváranie odbytu pre ne a získavanie priazne zákazníkov. Predložené doklady však tieto skutočnosti neosvedčovali.

Vo vzťahu k oprávnenému dôvodu nepoužívania napadnutej ochrannej známky, ktorým podľa majiteľa je vydané predbežné opatrenie, prvostupňový orgán uviedol, že za oprávnené dôvody nepoužívania ochrannej známky sa v zásade považujú okolnosti vznikajúce nezávisle od vôle osoby majiteľa, ktoré sú neutrálne v súvislosti s ochrannou známkou, ktorá sa má používať (netýkajú sa ochrannej známky ako takej, ale tovarov a služieb, ktoré si majiteľ želá používať), a že podnikateľ v rámci svojej podnikateľskej činnosti by mal byť obozretný, predvídavý a nemal by zasahovať do práv tretích osôb. V posudzovanom prípade prvostupňový orgán neuznal, že dôvody brániace majiteľovi používať napadnutú ochrannú známku – predbežné opatrenie proti majiteľovi, vznikli nezávisle na jeho vôli.

Vzhľadom na uvedené dospel prvostupňový orgán k záveru, že majiteľ neunesol dôkazné bremeno a relevantným spôsobom nepreukázal, že napadnutá ochranná známka bola predmetom skutočného používania vo vzťahu k zapísaným tovarom a službám, ani existenciu oprávnených dôvodov jej nepoužívania v zmysle ustanovenia § 34 ods. 1 písm. a) zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach.

Orgán rozhodujúci o rozklade po preskúmaní majiteľom predložených dôkazných materiálov a odôvodnenia prvostupňového rozhodnutia súhlasí s prvostupňovým orgánom vykonaným posúdením a záverom.

V súvislosti s tvrdeniami majiteľa uvedenými v podanom rozklade, ktorý akoby nerozlišoval medzi používaním domény a používaním ochrannej známky, považuje orgán rozhodujúci o rozklade za potrebné najskôr poukázať na rozdiel medzi doménovými menami a ochrannými známkami, ktorý je zásadný. Doménové meno je jednoduchá forma internetovej adresy umožňujúca užívateľom jednoduchým spôsobom lokalizovať jednotlivé stránky na internete. Jeho hlavnou funkciou je teda nahradiť zložitý číselný kód (IP adresu) priradený každému počítaču pripojenému na internet. Systém doménových mien síce umožňuje osobám zvoliť si jedinečné označenie na ich identifikáciu podľa vlastného výberu, avšak hlavnou funkciou doménových mien je výhradne náhrada číselného kódu. V právnom poriadku Slovenskej republiky nie je doménové meno právne zakotvené a v teórii je niekedy zaradené medzi práva príbuzné priemyselným právam na označenie, s tým, že doménové meno predstavuje inú majetkovú hodnotu v zmysle § 118 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, resp. právo ktoré vzniká na zmluvnom základe s určeným registrátorom. Na druhej strane inštitút ochranných známk a právo ochranných známk zatriedujeme do kategórie priemyselných práv na označenie a má jasne vymedzený legislatívny rámec daný zákonom o ochranných známkach. Na to, aby označenie mohlo byť zaregistrované ako ochranná známka musí spĺňať zákonom predpísané predpoklady. Základnou funkciou ochrannej

známky, ktorá je obsiahnutá už v samotnej definícii ochrannej známky, je rozlišovacia spôsobilosť – t. j. spôsobilosť rozlíšiť tovary a/alebo služby jednej osoby od tovarov a/alebo služieb inej osoby. Nestačí pritom, aby sa označenie len odlišovalo od iných známych označení alebo zapísaných ochranných známok, ale je potrebné, aby označenie svojou formou a obsahom bolo do takej miery originálne, že jeho osobité znaky majú schopnosť individualizovať tovary a/alebo služby, ktoré ním majú byť označované. Na zachovanie práv k ochrannej známke zákon predpokladá ich používanie v súvislosti s tovarmi a službami, pre ktoré je ochranná známka zapísaná. V prípade, ak ochranná známka nie je takýmto spôsobom používaná, podlieha následkom, ktoré predpokladá zákon o ochranných známkach v § 34 a teda môže byť zrušená. Aj v prípade ochranných známok, ktoré majú podobu domény si ich majitelia musia byť vedomí, že ide o ochrannú známku so všetkými právami a povinnosťami, ktoré z jej vlastníctva vyplývajú.

Orgán rozhodujúci o rozklade po preskúmaní majiteľom predložených dôkazov zohľadňujúc všetky relevantné faktory a okolnosti konkrétneho prípadu, ako aj vyššie uvedené skutočnosti konštatuje, že faktúra (dôkaz č. 1) preukazuje zmenu v osobe držiteľa domény pewag.sk v prospech majiteľa (ku ktorej došlo v auguste 2004) a výpisy zo SK-NIC z 10. augusta 2015 (dôkaz č. 2 a 3) osvedčujú, že držiteľom domény pewag.sk a domény sonimex.sk je majiteľ napadnutej ochrannej známky. Vo vzťahu k týmto dokladom nie je sporné, že tieto preukazujú jedine skutočnosť, kto je držiteľom predmetných domén, ale nepreukazujú skutočné používanie napadnutej ochrannej známky vo vzťahu k zapísaným tovarom a službám. Z výťažkov z archivačnej služby <http://web.archive.org> (dôkazy č. 4 až 7) vyplynulo, že spotrebiteľ po otvorení webovej stránky www.pewag.sk bol buď len priamo presmerovaný na webovú stránku www.sonimex.sk, alebo bol vyzvaný, aby klikol na odkaz na túto stránku. Majiteľ však nepredložil žiadne ďalšie doklady obsahujúce napadnutú ochrannú známku, ktoré by preukazovali, že jej používanie vo vzťahu k zapísaným tovarom alebo službám, resp. jej obchodné využitie je reálne – teda že ide o také používanie napadnutej ochrannej známky, ktoré je schopné zaručiť v ekonomickom sektore udržanie alebo vytvorenie podielu na trhu tovarov a služieb chránených jeho ochrannou známkou. V tejto súvislosti orgán rozhodujúci o rozklade poukazuje na skutočnosť, že napadnutá ochranná známka je zapísaná pre široký okruh tovarov a služieb. Aj v podanom rozklade majiteľ opäť iba konštatoval, že svoju doménu používal takmer 8 rokov, pričom odkedy bola podaná prihláška napadnutej ochrannej známky skutočne používal prostredníctvom tejto domény aj napadnutú ochrannú známku. S ohľadom na uvedené skutočnosti orgán rozhodujúci o rozklade konštatuje, že majiteľ nepredložil dôkazy preukazujúce, že napadnutá ochranná známka bola v relevantnom období skutočne používaná, tzn. používaná v súlade s jej hlavnou funkciou, ktorou je zaručiť označenie pôvodu tovarov alebo služieb, pre ktoré je zapísaná, aby vytvorila alebo zachovala odbyť pre tieto tovary alebo služby. Na doplnenie možno uviesť, že aj používanie ochrannej známky, na ktoré poukázal sám majiteľ (bod. 1 vyjadrenia k návrhu na zrušenie) spočívalo iba v tom, že po otvorení domény www.pewag.sk, teda názvu domény, ktorý sa zhoduje so znením napadnutej ochrannej známky, bol spotrebiteľ presmerovaný na inú webovú stránku (resp. vyzvaný, aby klikol na inú webovú stránku).

Čo sa týka majiteľom tvrdenej skutočnosti, že mal na nepoužívanie napadnutej ochrannej známky oprávnené dôvody, pričom v tejto súvislosti poukázal na predbežné opatrenie proti majiteľovi (dôkaz č. 8), orgán rozhodujúci o rozklade uvádza nasledovné. Uvedeným predbežným opatrením proti majiteľovi bola majiteľovi uložená povinnosť zdržať sa používania a prevádzkovania domény pewag.sk do právoplatného skončenia konania vo veci samej a odstrániť obsah internetových stránok www.pewag.sk z internetu. Majiteľ pritom argumentoval tým, že vzhľadom na túto povinnosť, používanie napadnutej ochrannej známky inak ako prostredníctvom internetu, resp. jeho domény by bolo nevhodné a že nemožnosť používania jeho domény spôsobuje automaticky nevhodnosť používania napadnutej ochrannej známky. Vzhľadom na uvedené majiteľ zastáva názor, že sú dané oprávnené dôvody na jej nepoužívanie. V tejto súvislosti však orgán rozhodujúci o rozklade poukazuje na skutočnosť, že výber označenia, ktoré predstavuje napadnutú ochrannú známku, nie je vecou nezávislou na vôli majiteľa. Sám majiteľ napadnutej ochrannej známky si zvolil ochrannú známku v podobe domény, resp. internetovej adresy a zároveň ju prihlásil pre ním zvolený okruh tovarov a služieb. Ako už bolo vyššie uvedené, účel, ako aj právna úprava doménových mien a ochranných známok sú odlišné a nemožno ich stotožňovať. Pokiaľ majiteľ napadnutú ochrannú známku nepoužíval z dôvodu, že bolo vydané predbežné opatrenie, ktorým mu bola uložená povinnosť zdržať sa používania domény pewag.sk, orgán rozhodujúci o rozklade zastáva názor, že toto predbežné opatrenie mu nebránilo používať ochrannú známku vo vzťahu k tovarom a službám, pre ktoré je ochranná známka zapísaná. Podľa názoru orgánu rozhodujúceho o rozklade nemožno ospravedlniť nepoužívanie napadnutej ochrannej známky, ktorá je zapísaná pre konkrétny zoznam tovarov a služieb, len poukázaním na predbežné opatrenie, ktorým je uložená povinnosť zdržať sa používania domény.

Orgán rozhodujúci o rozklade navyše považuje za potrebné opätovne poukázať na skutočnosť, že z dokladov a vyjadrení majiteľa vyplynulo, že napadnutú ochrannú známku riadne nepoužíval ani do nariadenia predbežného opatrenia, ale používal len doménu pewag.sk, a to spôsobom, že uvedená stránka len odkazovala, resp. presmerovala spotrebiteľa na jeho stránku www.sonimex.sk. Z informácií, ktoré vyplynuli z majiteľom predložených dokladov, je tiež zrejmé, že majiteľ prostredníctvom uvedenej stránky ponúkal snehové reťaze „pewag“. Predložené doklady (konkrétne výtlačky z archivačnej služby <http://web.archive.org> týkajúce sa stránky www.sonimex.sk) ďalej nasvedčujú tomu, že na označenie svojich obchodných služieb (predaj tovarov) majiteľ používal v skutočnosti označenie „Sonimex“, pretože práve toto označenie tvorilo prvok s rozlišovacou spôsobilosťou v doménovom mene, ktoré predstavovalo internetovú adresu, na ktorú boli spotrebiteľia presmerovaní. Na webovej stránke www.sonimex.sk bolo zároveň samostatne používané aj kombinované označenie „Sonimex“. Je preto zrejmé, že skutočným dôvodom, pre ktorý majiteľ napadnutú ochrannú známku nepoužíval v súvislosti s tovarmi a službami, pre ktoré bola zapísaná, nebolo vydanie predmetného súdneho rozhodnutia, ale majiteľ mal pravdepodobne iné dôvody, pre ktoré napadnutú ochrannú známku už ani v čase jeho vydania nepoužíval na označovanie svojich tovarov a služieb. Majiteľ sa preto nemôže úspešne dovolávať toho, že v používaní napadnutej ochrannej známky mu bránilo práve predmetné súdne rozhodnutie.

Orgán rozhodujúci o rozklade napokon považuje za potrebné poukázať na ďalšiu skutočnosť, a to, že napadnutá ochranná známka je tvorená slovným prvkom „pewag“, ktorý má rozlišovaciu spôsobilosť vo vzťahu k zapísaným tovarom a službám, a prvkami „www.“ a „sk“, ktoré sa však pri posudzovaní rozlišovacej spôsobilosti ochranných známk nepovažujú za prvky s rozlišovacou spôsobilosťou, pretože ide len o označenie siete „world wide web“ a koncovky národnej domény najvyššej úrovne, t. j. o prvky, ktoré sa bežne používajú pri štruktúre adresy webovej stránky. S ohľadom na skutočnosť, že majiteľ môže používať napadnutú ochrannú známku nielen v podobe, v akej je zapísaná, ale aj v podobe nemeniacej jej rozlišovaciu spôsobilosť, je zrejmé, že majiteľ mohol svoju ochrannú známku používať aj tak, že by pri označovaní svojich tovarov a služieb vynechal prvky „www.“ a „sk“, ktoré sú bez rozlišovacej spôsobilosti, a teda nemenia rozlišovaciu spôsobilosť napadnutej ochrannej známky. Napadnutú ochrannú známku teda nemusel používať vo forme doménového mena a mohol ju používať aj na internetovej adrese odlišnej od tej, ktorú mu zakázal používať súd. Bez ohľadu na už vyššie uvedené skutočnosti je preto potrebné uviesť, že majiteľom uvedený dôvod mu aj s ohľadom na túto skutočnosť nemohol brániť v používaní napadnutej ochrannej známky, a to v podobe, ktorá by nezmenila jej rozlišovaciu spôsobilosť.

Na základe uvedených skutočností orgán rozhodujúci o rozklade konštatuje, že majiteľ v posudzovanom prípade nepreukázal skutočné používanie napadnutej ochrannej známky v relevantnom období v súvislosti so zapísanými tovarmi a službami, a ani nepreukázal existenciu oprávnených dôvodov jej nepoužívania. Vzhľadom na uvedené je potrebné považovať podaný návrh na zrušenie napadnutej ochrannej známky za plne dôvodný. Ako bolo totiž uvedené, majiteľ napadnutú ochrannú známku nepoužíval, a to bez ohľadu na vydanie predbežného opatrenia, ktoré nepredstavovalo a ani nemohlo predstavovať oprávnený dôvod na jej nepoužívanie.

S prihliadnutím na všetky uvedené skutočnosti orgán rozhodujúci o rozklade konštatuje, že prvostupňový orgán rozhodol správne, keď na základe návrhu podaného podľa § 34 ods. 1 písm. a) zákona o ochranných známkach napadnutú ochrannú známku zrušil. Orgán rozhodujúci o rozklade zároveň po posúdení skutočností uvedených majiteľom v podanom rozklade považuje rozklad za nedôvodný a konštatuje, že v preskúvanom prípade boli podmienky na zrušenie napadnutej ochrannej známky v zmysle ustanovenia § 34 ods. 1 písm. a) zákona o ochranných známkach naplnené.

V konaní o rozklade neboli zistené dôvody, pre ktoré by bolo nutné napadnuté prvostupňové rozhodnutie zrušiť alebo zmeniť. Napadnuté prvostupňové rozhodnutie bolo výsledkom vecne správneho posúdenia a bolo vydané v súlade s platnou právnou úpravou. Na tomto základe bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie o opravnom prostriedku:

Toto rozhodnutie je konečné a podľa § 61 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov sa nemožno proti nemu odvolať. Rozhodnutie je možné preskúmať správnym súdom, ktorým je Krajský súd v Banskej Bystrici, na základe správnej žaloby podanej podľa § 177 a nasl. zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok. Správny súd uznesením odmietne žalobu, ak žalobca nebol pri jej podaní zastúpený advokátom podľa § 49 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok.

JUDr. Richard Messinger
predseda
Úradu priemyselného vlastníctva
Slovenskej republiky

Rozhodnutie sa doručuje:

I.

Ing. Róbert Porubčan
Puškinova 19
900 28 Ivanka pri Dunaji

II.

PRK Partners s. r. o.
Hurbanovo námestie 3
811 06 Bratislava